

Бориспольскому горрайонному суду
08300, Украина, Киевская область,
ул. Киевский путь, д. 72.
Тел. (04595) 6-11-82

Медника Александра Иосифовича
г. Днепропетровск,

а/я 2787.

ЖАЛОБА
на бездействие милиции

16 декабря 2014 года, примерно в 7:30 я обратился к сотрудникам Линейного отдела милиции, аэропорта «Борисполь», с устным заявлением о нарушении моих прав и действующего законодательства Украины, сотрудниками авиакомпании «МАУ».

Милиционеры, действуя вопреки закону, грубо нарушили требования ч. 4 ст. 214 УПК Украины, а именно: вместо того, чтобы, в установленном законом порядке принять моё заявление, начали открыто издеваться надо мной, отказались представиться и предъявить документы, начали сообщать мне заведомо ложную информацию о моих Конституционных правах, о своих обязанностях и о нормах действующего законодательства Украины, чему у меня есть подтверждающие мои слова видеозаписи.

В результате противоправных и на мой взгляд, согласованных действий сотрудников авиакомпании «МАУ» и милиционеров линейного отдела милиции аэропорта «Борисполь», я не смог вылететь на самолёте, на который у меня был куплен билет.

Я считаю, что эти действия были организованы несколькими оперативниками, которые, в нарушение ст. 41 УПК Украины, поехали за мной, в преследование, из Днепропетровска, для того, чтобы используя коррупционные связи и подкуп, воспрепятствовать мне, покинуть Украину.

В самом факте присутствия, в зале аэропорта «Борисполь», днепропетровских оперативников – специалистов по подавлению с помощью психологического террора, легко убедиться, изучив записи видеокamer, которые, я уверен, имеются во всех залах аэропорта.

26 декабря 2014 года я обратился в суд Жовтневого района г. Днепропетровска, по месту моего жительства, с аналогичной жалобой, но вчера, 29 декабря 2014 года, суд Жовтневого района г. Днепропетровска вернул мне мою жалобу, сославшись на п. 2 ч. 2 ст. 304 УПК Украины.

Прошу Бориспольский горрайонный суд продлить срок подачи моей жалобы на 4 дня, рассмотреть мою жалобу на бездействие милиционеров линейного отдела милиции аэропорта «Борисполь» и обязать начальника линейного отдела милиции аэропорта «Борисполь», принять моё заявление и выполнить требования ст. 214 УПК Украины: открыть уголовное производство в связи с подозрением в злоупотреблении властью, а так же, в превышении сотрудниками авиакомпании МАУ их должностных полномочий и совершения ими преступления, предусмотренного ст.ст. 364 и 365 УК Украины.

Я прошу Суд не отказать мне в моей просьбе о продлении срока подачи этой моей жалобы, на 4 дня и принять во внимание то, что вернувшись из Киева в Днепропетровск, я 5 дней болел и не мог выйти из дому, а так же, принять во внимание эпатажный цинизм и презрение к моим Конституционным правам, к самой Конституции Украины и к своим, служебным обязанностям, со стороны сотрудников линейного отдела милиции, аэропорта «Борисполь», утром, 16 декабря 2014 года, во время моего обращения к ним, с сообщением, о совершении, в отношении меня, преступления.

Рассмотрение этой моей жалобы, в моё отсутствие, запрещаю.

Приложение: Документы об обращении в суд Жовтневого района г. Днепропетровска.

Всего 3 листа.

30 декабря 2014 года

А. И. Медник

Бориспольскому горрайонному суду
08300, Украина, Киевская область,
ул. Киевский путь, д. 72.
Тел. (04595) 6-11-82

Медника Александра Иосифовича
г. Днепропетровск,

а/я 2787.

ХОДАТАЙСТВО

о переносе даты рассмотрения моей жалобы, от 30 декабря 2014 года, на бездействие сотрудников линейного отдела милиции, а/п «Борисполь». Дело № 1кс/359/19/2015.

30 декабря 2014 года я, ценным письмом, обратился в горрайонный суд г. Борисполь с жалобой на бездействие милиционеров линейного отдела милиции аэропорта «Борисполь». (Прил. 1)

Утром, 12 января 2015 года, примерно в 9:35, я увидел пропущенный звонок с телефона 04595-61-1-61. Я перезвонил по этому номеру и женщина, снявшая трубку, и представившаяся сотрудником горрайонного суда г. Борисполя, сообщила мне, что отправленная мной, 30 декабря 2015 года, жалоба на бездействие милиции, получена и принята Судом к рассмотрению, и в соответствии с ч. 2 ст. 306 УПК Украины, судебное заседание состоится 13 января 2015 года, в помещении Суда, в 16:00, то есть, чуть более чем через сутки, за которые я должен успеть подготовиться к суду и проехать 600 километров.

Суть рассмотрения моей жалобы на бездействии милиции, заключается в установлении Судом самого факта нарушения или же не нарушения, 16 декабря 2014 года, сотрудниками линейного отдела милиции аэропорта «Борисполь», ч. 4 ст. 214 УПК Украины, а для этого, я должен предоставить Суду доказательства того, что я действительно обращался в милицию, с заявлением о совершении, в отношении меня, преступления и милиция не выполнила требования ст. 214 УПК Украины.

Ст. 2 УПК Украины устанавливает основной задачей уголовного производства защиту моих прав. Так же, на основании Международного пакта о гражданских и политических правах, у меня есть право свободного участия в суде, без какого бы то ни было давления, в том числе и ограничения по времени. Мне, объективно, нужно время для того, чтобы подготовиться к судебному заседанию. Мне нужно хотя бы два дня на подготовку доказательств, которые я хочу предоставить Суду.

Получилось же так, что авральное уведомление меня о дате судебного заседания, по рассмотрению моей жалобы на бездействии милиции, фактически, явилось ограничением и нарушает моё право на свободное, без какого бы то ни было давления, участие в судебном процессе.

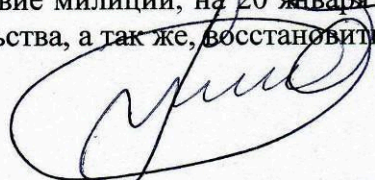
Так же, 12 января 2015 года, примерно в 4:00 я проснулся от того, что у меня начался жар. Я измерил температуру и обнаружил, что она повышена, примерно, до 37.5. Я принял аспирин, в расчёте на то, что я просто простудился, но впоследствии, через несколько часов, примерно в 12:00, оказалось, что температура у меня была повышена, вследствие кишечной инфекции.

Ещё через несколько часов, после этого, примерно в 15:30, 12 января 2015 года, я перезвонил в Суд и уведомил Суд, что по состоянию здоровья я вряд ли смогу быть в назначенное Судом время. Хотя бы несколько дней я должен соблюдать диету, чтобы восстановилось пищеварение, а в дороге это делать практически невозможно.

Кроме того, в Днепропетровске я подвергаюсь непрерывному психологическому террору со стороны сотрудников милиции, организовавших, в аэропорту «Борисполь», 16 декабря 2014 года, преступление против меня, а так же террористов, рекрутированных этими сотрудниками милиции, для организации психологического террора в отношении меня. У меня есть видеозаписи, подтверждающие эти мои слова. Это давление на меня увеличивает время на подготовку документов.

В связи с вышеперечисленным, не смотря на то, что ч. 2 ст. 306 УПК Украины, обязывает Суд рассмотреть моё заявление в 72 часа, учитывая ст.ст. 2 и 8, ч. 3 ст. 306 УПК Украины, а так же, учитывая и другие, объективные обстоятельства, изложенные мной, я прошу Суд перенести дату рассмотрения моей жалобы на бездействие милиции, на 20 января 2015 года, что позволит мне, должным образом, подготовить доказательства, а так же, восстановить, ослабленные болезнью силы.

13 января 2015 года.

А. И. Медник.

УХВАЛА
ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

20 січня 2015 року

м. Бориспіль

Слідчий суддя Бориспільського міськрайонного суду Київської області Муранова-Лесів І.В., при секретарі Шляхетко Ю.В., з участю заявника - Медника О.Й., представника лінійного відділу в аеропорту «Бориспіль» ГУ МВС України в Київській області – Манченко Ю.Л., розглянувши скаргу Медника Олександра Йосиповича на бездіяльність службових осіб Лінійного відділу міліції аеропорту «Бориспіль», -

ВСТАНОВИВ:

09.01.2015 до Бориспільського міськрайонного суду Київської області від Медника О.І. поштою надійшла скарга з проханням: продовжити строк подачі скарги на 4 дня, розглянути скаргу на бездіяльність міліціонерів лінійного відділу міліції аеропорту «Бориспіль» і зобов'язати начальника лінійного відділу міліції аеропорту «Бориспіль», прийняти його заяву та виконати вимоги ст. 214 КПК України, відкрити кримінальне провадження, в зв'язку з підозрою у зловживанні владою, а також у перевищенні працівниками авіакомпанії «МАУ» їх посадових обов'язків та скоєння ними кримінального правопорушення, передбаченого ст. ст. 364, 365 К України.

Свої вимоги Медник О.І. обґрунтовує наступним. 16 грудня 2014 року близько 07.30 годин він звернувся до працівників Лінійного відділу міліції аеропорту «Бориспіль», з усною заявою про порушення його прав та діючого законодавства України працівниками авіакомпанії «МАУ». Працівники міліції грубо порушили вимоги ч. 4 ст. 214 КПК України, а саме, замість того щоб прийняти його заяву, почали відкрито знущатись над ним, відмовились представитись та пред'явити документи, почали повідомляти йому завідомо неправдиву інформацію про його Конституційні права про свої обов'язки і про норми діючого законодавства України, всього цього у нього є докази відеозаписи.

В результаті протиправних дій як працівниками міліції так і працівниками авіакомпанії «МАУ» він не зміг вилетіти на літаку, на який у нього був придбаний квиток.

Крім того Медник О.І. рахує, що дії були організовані декількома оперативниками, які в порушення ст. 41 КПК України, їхали за ним з Дніпропетровська, переслідуючи його, для того щоб використовуючи корупційні зв'язки і підкуп, не дати йому покинути Україну.

Факт присутності у залі аеропорту Бориспіль, дніпропетровських оперативників – спеціалістів по тиску за допомогою психологічного тиску підтверджується відеозаписами, що містяться в аеропорту.

У судовому засіданні Медник О.І. скаргу підтримав, додатково пояснив, що за спеціальністю він фізик-теоретик, працював викладачем, був звільнений внаслідок, як він вважає, переслідувань за лекції про історію фашизму. Він переконаний, що з того часу за ним весь час стежать, прослуховують, встановили близько півсотні відеокamer в його квартирі. Він почав цікавитись юриспруденцією, вивчати законодавство, Конституцію, звертатись до суду на захист своїх порушених прав. Він вважає, що переслідування здійснюються безпосередньо начальником Дніпропетровської міліції Седлецьким Олександром, який використовує, а також іншими високопоставленими чиновниками. Він вважає себе апатридом, оскільки спалив свій паспорт та вирішив виїхати з України, щоб отримати притулок у Великобританії, для цього придбав квиток на рейс авіакомпанії «МАУ». 16 грудня 2014 року він мав відлетіти до Лондона, мав для цього електронний авіаквиток та посвідчення водія, яке, як він вважає відповідно до Закону України «Про єдиний демографічний реєстр України» надає йому такі права. Але працівники авіакомпанії «МАУ» йому в цьому відмовили. Він звернувся до двох працівників міліції, яких побачив в приміщенні аеропорту, один з яких присутній зараз в судовому засіданні, сказав, що хоче подати

заяву, щоб вони захистили його порушені права. Він повідомив, що працівники авіакомпанії «МАУ» перевищують свої службові повноваження та не реєструють його на літак на підставі посвідчення водія.

Представник лінійного відділу в аеропорту «Бориспіль» ГУ МВС України в Київській області – Манченко Ю.Л. пояснив, що 16 грудня 2014 року зранку знаходився на чергуванні по охороні громадського порядку в аеропорту «Бориспіль» до них двічі підходив громадин Медник О.Й., повідомляв, що його не реєструють працівники авіакомпанії «МАУ» на літак на підставі посвідчення водія. Вони пропонували йому вирішувати питання з представниками авіакомпанії, оскільки ці питання не їх компетенція. Про те, що він хоче подати заяву про вчинення злочину Медник не їм повідомляв, в цьому випадку вони викликають чергову групу, оскільки заяви-повідомлення про злочин приймає черговий по відділу або слідчий слідчо-оперативної групи. В їх присутності працівники авіакомпанії пояснювали Меднику, що він може забрати гроші за авіаквиток та оформити паспорт, після цього вилетіти за кордон.

Заслухавши пояснення сторін, переглянувши відеозапис, здійснений Медником О.Й. в аеропорту «Бориспіль» 16.12.2014 року, слідчий суддя вважає, що скарга не обґрунтована та не підлягає задоволенню, виходячи з наступного.

Згідно з поданою скаргою та усними поясненнями в судовому засіданні Медник О.І. стверджує, що 16 грудня 2014 року близько 07.30 годин він звернувся в приміщенні терміналу аеропорту «Бориспіль» до працівників Лінійного відділу міліції аеропорту «Бориспіль» з усною заявою про порушення його прав і діючого законодавства України працівниками авіакомпанії «МАУ», що виразились у відмові в його реєстрації на рейс 111 «Київ-Лондон» авіакомпанії «МАУ» на підставі посвідчення водія.

Відповідно до ч. 1 ст. 214 КПК України слідчий, прокурор невідкладно, але не пізніше 24 годин після подання заяви, повідомлення про вчинене кримінальне правопорушення або після самостійного виявлення ним з будь-якого джерела обставин, що можуть свідчити про вчинення кримінального правопорушення, зобов'язаний внести відповідні відомості до Єдиного реєстру досудових розслідувань та розпочати розслідування. Слідчий, який здійснюватиме досудове розслідування, визначається керівником органу досудового розслідування.

Згідно ч. 4 ст. 214 КПК України слідчий, прокурор, інша службова особа, уповноважена на прийняття та реєстрацію заяв і повідомлень про кримінальні правопорушення, зобов'язані прийняти та зареєструвати таку заяву чи повідомлення. Відмова у прийнятті та реєстрації заяви чи повідомлення про кримінальне правопорушення не допускається.

В судовому засіданні з пояснень заявника Медника О.Й. та представника Лінійного відділу в аеропорту «Бориспіль» встановлено, що до чергової частини Лінійного відділу в аеропорту «Бориспіль» Медник О.Й. із заявою, повідомленням про кримінальне правопорушення не звертався.

З переглянутого відеозапису встановлено, що Медник О.І. звернувся до працівників Лінійного відділу в аеропорту «Бориспіль», в тому числі до командира 2-го взводу роти патрульної служби Лінійного відділу в аеропорту «Бориспіль» ГУ МВС України в Київській області Манченка Ю.Л., повідомивши про те, що його відмовляються реєструвати на рейс працівники авіакомпанії «МАУ» на підставі посвідчення водія. При цьому з переглянутого відеозапису встановлено, що Медник О.Й. запитував в працівників міліції про те, чи будуть вони у зв'язку з цим вживати які-небудь заходи, а також повідомляв, що вважає дії працівників авіакомпанії такими, що перевищують їх службові повноваження.

Згідно п. 2.1. Інструкції «Про порядок ведення єдиного обліку в органах і підрозділах внутрішніх справ України заяв і повідомлень про вчинені кримінальні правопорушення та інші події», затвердженої наказом МВС України 19.11.2012 № 1050, зареєстрованої в Міністерстві юстиції України 17.12.2012 за № 2095/22407, - прийняття заяв і повідомлень про вчинені кримінальні правопорушення та інші події, незалежно від місця і часу їх учинення, повноти отриманих даних, особистості заявника, здійснюється цілодобово негайно тим органом внутрішніх справ, до якого надійшла заява чи повідомлення про вчинені кримінальні правопорушення та інші події, або самостійне виявлення слідчим або іншою службовою особою органу внутрішніх справ з будь-якого джерела обставин, що можуть свідчити про вчинення кримінального правопорушення.

✓

Такі дії проводяться уповноваженими працівниками чергових частин, а саме: головним інспектором - черговим, старшим інспектором - черговим з особливих доручень, старшим інспектором - черговим чергової частини МВС України, старшим інспектором - черговим, інспектором черговим, помічником чергового чергової частини Головного управління боротьби з організованою злочинністю МВС України (далі - ГУБОЗ МВС України), помічником начальника чергової частини (відділу) - оперативним черговим, старшим інспектором - черговим, інспектором - черговим чергової частини ГУМВС, УМВС, інспектором - черговим, помічником чергового чергової частини Управління боротьби з організованою злочинністю (далі - УБОЗ), помічником начальника чергової частини - оперативним черговим, старшим інспектором - черговим, інспектором - черговим, помічником оперативного чергового чергової частини районних, районних у містах, міських управлінь (відділів), лінійних управлінь (відділів) внутрішніх справ, працівниками інших структурних підрозділів, призначеними підмінними черговими в установленому порядку, та оператором телефонної лінії "102" або іншою службовою особою.

При особистому зверненні заявника до органу внутрішніх справ, який обслуговує обласні центри та інші міста з територіальним поділом, із заявою чи повідомленням про вчинене кримінальне правопорушення та інші події цілодобово оформляються протоколи усних заяв оперативним черговим або іншою службовою особою в кімнаті для приймання громадян і відразу реєструються в журналі єдиного обліку заяв і повідомлень про вчинені кримінальні правопорушення та інші події, форма якого наведена у додатку 2 до цієї Інструкції (далі - журнал ЄО).

За змістом п.2.4 Інструкції за межами місцезнаходження органу внутрішніх справ слідчий або інша службова особа органу внутрішніх справ на території України незалежно від посади, яку він обіймає, місцезнаходження і часу в разі звернення до нього громадян або службових осіб із заявою чи повідомленням про події, які загрожують особистій чи громадській безпеці, або у разі безпосереднього виявлення таких зобов'язаний вжити заходів для попередження і припинення правопорушень, рятування людей, надання допомоги особам, які її потребують, встановлення і затримання осіб, які вчинили правопорушення, охорони місця події і повідомити про це в найближчий підрозділ міліції.

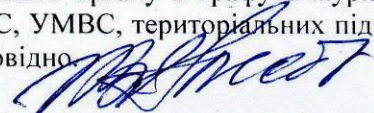
Службові особи підрозділів (управлінь, відділів) Державної автомобільної інспекції МВС України, пунктів централізованого спостереження підрозділів Державної служби охорони при МВС України, спеціальних приймальників для тримання осіб, підданих адміністративному арешту, приймальників - розподільників для дітей інформацію про вчинене кримінальне правопорушення негайно передають до чергових частин органів внутрішніх справ.

Як встановлено з пояснень заявника, представника Лінійного відділу міліції, а також з переглянутого відеозапису встановлено, що Медник О.Й. не повідомляв працівникам міліції інформації, яка загрожувала б його особистій чи громадській безпеці.

Пунктом 2.5. Інструкції передбачено, що заяви або повідомлення фізичних або юридичних осіб про вчинення кримінального правопорушення та іншої події можуть бути усними або письмовими. Усні заяви про вчинення кримінального правопорушення заносяться до протоколу прийняття заяви про вчинене кримінальне правопорушення або таке, що готується, форма якого наведена у додатку 3 до цієї Інструкції, який підписують заявник та посадова особа, яка прийняла заяву.

Особа, яка подає заяву чи повідомляє про кримінальне правопорушення, під підпис попереджається про кримінальну відповідальність за завідомо неправдиве повідомлення про вчинення злочину, передбачену статтею 383 Кримінального кодексу України, крім випадків надходження заяви або повідомлення поштою чи іншим видом зв'язку.

Згідно п. 3.9.3. Інструкції, заяви чи повідомлення про вчинені кримінальні правопорушення та інші події, які надійшли при особистому зверненні громадян до МВС України, ГУБОЗ МВС України, ГУМВС, УМВС, територіальних підрозділів боротьби з організованою злочинністю міських управлінь, реєструються в журналі ЄО уповноваженими працівниками чергових частин цих органів внутрішніх справ та одночасно з їх реєстрацією в журналі ЄО зазначені працівники оформляють талон-повідомлення, який видається заявнику та інформується територіальний орган внутрішніх справ із внесенням реєстраційного номера журналу ЄО вказаного органу в графу 8 журналу ЄО чергової частини МВС України, ГУБОЗ МВС України, ГУМВС, УМВС, територіальних підрозділів боротьби з організованою злочинністю міських управлінь відповідно.

Частиною 2. ст. 60 Кримінального процесуального кодексу України визначено, що заявник має право : 1) отримати від органу, до якого він подав заяву, документ, що підтверджує її прийняття і реєстрацію; 2) подавати на підтвердження своєї заяви речі і документи; 3) отримати інформацію про закінчення досудового розслідування.

Відповідно до ч. 1. ст. 303 Кримінального процесуального кодексу України на досудовому провадженні можуть бути оскаржені такі рішення, дії чи бездіяльність слідчого або прокурора : бездіяльність слідчого, прокурора, яка полягає у невнесенні відомостей про кримінальне правопорушення до Єдиного реєстру досудових розслідувань після отримання заяви чи повідомлення про кримінальне правопорушення, у не поверненні тимчасово вилученого майна згідно з вимогами статті 169 цього Кодексу, а також у нездійсненні інших процесуальних дій, які він зобов'язаний вчинити у визначений цим Кодексом строк, - заявником, потерпілим, його представником чи законним представником, підозрюваним, його захисником чи законним представником, представником юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, володільцем тимчасово вилученого майна.

Проте, заявником Медник О.І. не надано жодних належних доказів подання ним 16.12.2014 року до чергової частини, або слідчого Лінійного відділу в аеропорту «Бориспіль» заяви чи повідомлення про вчинення кримінального правопорушення працівниками авіакомпанії «МАУ», оскільки його звернення до працівників патрульно-постової служби Лінійного відділу міліції в аеропорту «Бориспіль» не може вважатись усною заявою, повідомленням про кримінальне правопорушення.

За таких обставин, проходжу до висновку, що у задоволенні скарги слід відмовити.

На підставі наведеного, керуючись ст. ст. 214, 303, 304, 306-307 Кримінального процесуального кодексу України, -

УХВАЛИВ:

Відмовити у задоволенні скарги Медника Олександра Йосиповича на бездіяльність службових осіб Лінійного відділу міліції аеропорту «Бориспіль».

Ухвала слідчого судді оскарженню не підлягає.

Суддя Бориспільського міськрайонного суду

І. В. Муранова-Лесів

ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ

ЗІДНО З
ОРИГІНАЛОМ

Прощиуровано,
пронумеровано
та скріплено гербовою
печаткою
на 2 (два) арк.
Секретар Буду

